

ת"פ 5330/11/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 5330-11-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: פלוני

בשם המאשימה: עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד זיוה לדרמן

בשם הנאשם: עו"ד קירה קרביץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשם בן כ-30, מתגורר עם הוריו ואחיו בבית ההורים בנתניה. ביום 31.10.21 בסמוך לחצות שבו בני המשפחה לביתם לאחר ניחום אבלים של קרובת משפחה. הנאשם שהיה נתון בגילופין, סירב לבקשת אביו ללכת לישון, החל להשתולל בחדרו, פתח ארונות, טרק דלתות וגרם לאי סדר. אביו דרש ממנו להירגע, ועל רקע ויכוח בין השניים סטר לו הנאשם, היכה בפניו, תפס בידו הימנית ושרט אותה כך שדיממה. האירוע הופסק בעקבות התערבות אחיו של הנאשם שהפריד בין השניים.

2. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר, כשלשיטתה נכון היה לקבל תסקיר לעונש בטרם גזירת הדין, בפרט לאור העובדה שהנאשם ביצע את מעשיו על רקע שימוש באלכוהול. היא הפנתה לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/ת1), ממנו עולה כי עוד בהיותו קטין נדון למאסר בפועל בן 4 חודשים בגין צירוף תיקים שכללו, בין השאר, עבירות אלימות כלפי שוטרים ואיומים, וכי נדון בהמשך חייו למאסר בפועל בן 16 חודשים בגין עבירות רכוש וסמים, ולמאסר בן 4 חודשים שרוצה בעבודות שירות בגין תקיפת שוטר ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע

עמוד 1

מעצר. בהינתן הרשעותיו הקודמות של הנאשם, עתרה לגזור את עונשו ברף הבינוני-גבוה של המתחם בצירוף מאסר על-תנאי. באישור בית המשפט הגישה ב"כ המאשימה למחרת הדין פסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית.

3. ב"כ הנאשם עמדה על הנסיבות המקלות של מעשה האלימות: ספונטני, לא מתוכנן, קצר, לא נעשה שימוש בחפצים, והחבלה איננה חמורה, ללא צורך בטיפול רפואי. היא הפנתה למספר פסקי דין בעבירות אלימות במשפחה (גבר כלפי בת זוגו) בנסיבות חמורות יותר, בהן נקבעו מתחמים שמתחילים בתקופת מאסר קצרה שניתן לרצות בעבודות שירות, ובהתאמה עתרה לקבוע את מתחם העונש בהליך דנן בין מאסר על-תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם סקרה אף היא את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, האחרונה בהן משנת 2018 בגין עבירות משנת 2014, כשהרשעותיו האחרות של הנאשם משנת 2012 ומוקדם יותר. כן ביקשה לתת את הדעת לכך שמעולם לא הורשע הנאשם בביצוע עבירות אלימות כלפי מי מבני משפחתו, לתיקון כתב האישום לקולה, להודייתו בהזדמנות הראשונה, ולכך שהנאשם נתון במעצר מאז האירוע, מאחר שלא הייתה בידו חלופה להציע. משכך ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולחלופין להסתפק בתקופת מעצרו.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער עמוק על מעשיו, סיפר שביקש סליחה מבני משפחתו, תיאר את האירוע והבהיר שהוא לוקח אחריות מלאה על המעשים.

דין

4. מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ניכר כי עתירתה העונשית של המאשימה (הן לקביעת המתחם והן בתוך המתחם) איננה מידתית וחורגת לחומרה מן המקובל במקרים דומים, ומן העונש הראוי לנאשם. בהתאם, פסקי הדין בהם ביקשה לתמוך את טיעוניה עוסקים באירועים חמורים יותר מזה שעליו נותן הנאשם את הדין.

לחובתו של הנאשם נזקפת בראש ובראשונה העובדה כי על רקע ויכוח של מה בכך היה לתקוף את אביו, תוך פגיעה חמורה במצוות כיבוד הורים. האירוע התרחש בין כותלי הבית - מקום מבטח ומבצר של בני המשפחה. במעשיו פגע הנאשם בזכותו של אביו לכבוד, לביטחון, לבריאות, לשלמות גופו ונפשו. מנגד, מדובר בפרץ אלימות לא מתוכנן, קצר מועד, ללא שימוש בחפצים או עזרים כלשהם, ללא המשכיות או חזרתיות. החבלה (שריטה מדממת ביד) ברף נמוך, ופוטנציאל הנזק אף הוא איננו גבוה. אמנם, האירוע התרחש בשעה שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, נתון שיש בו להעצים את הסיכון מפני התמשכות האלימות והחרפתה (בהינתן הפגיעה הזמנית של האלכוהול במנגנוני השליטה העצמית), אך האופן המידי בו פסק הנאשם ממעשיו, בעקבות התערבותו של אחיו, מלמד כי גם במצב זה הצליח הנאשם לשלוט בעצמו.

פסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם (כאמור, מקרים חמורים יותר בהם נקבע מתחם שמתחיל בתקופת מאסר קצרה) מתיישבים עם עתירתה העונשית. על כך אוסיף מספר פסקי דין חלוטים מהעת האחרונה ממש, אשר נוהלו בפניי על ידי אותה שלוחת התביעות: (-) ת"פ (נתניה) 54214-03-19 מדינת ישראל נ' NIZLIGABRA(8.6.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, לאחר שסטר לבת זוגו בפניה וגרם

לה לסימן אדום. הוגש בענינו תסקיר יחיד, ללא המלצה טיפולית, ובכל זאת מצאה המאשימה לעתור (בהסכמת הנאשם) לסיים את ההליך במאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת; (-) ת"פ (נתניה) 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות; (-) ת"פ (נתניה) 20399-01-19 מדינת ישראל נ' מיכלוב (30.9.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג, לאחר שעל רקע ויכוח בינו לבין בת זוגו הפיל אותה לארץ ומשך בשערות ראשה. עונשו נגזר למאסר על-תנאי, של"צ בן 120 שעות והתחייבות.

על רקע הנתונים עליהם עמדת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר צופה פני עתיד לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

5. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם בן 30, לחובתו 4 הרשעות קודמות, החל מהיותו קטין, והוא הספיק לרצות 3 עונשי מאסר (4 חודשים מבית המשפט לנוער בשנת 2007, 16 חודשים משנת 2012, 4 חודשים בעבודות שירות משנת 2018). מנגד, ניכר כי בשבע השנים האחרונות חלה התמתנות של ממש בהתנהגותו של הנאשם. הרשעתו האחרונה בגין עבירות משנת 2014, אז נדון למאסר קצר בדרך של עבודות שירות. הנאשם לא הורשע מעולם בביצוע מעשי אלימות כלפי מי מבני משפחתו, וממילא אין טענה כי מדובר ברצידיביסט - בעבירות אלימות או בכלל. הנאשם הודה במעשיו בהזדמנות הראשונה, הביע צער וחרטה, וביקש סליחה מבני משפחתו. בכך קיבל הנאשם אחריות על מעשיו, ובהתאמה חסך מבני המשפחה את הצורך להעיד בבית המשפט. נוסף כי הנאשם נתון במעצר מאז האירוע, משלא עלה בידיו להעמיד חלופת מעצר הולמת. ברי כי אילו שוחרר ממעצר, ניתן היה, למצער, להפנות את הנאשם לממונה על עבודות שירות, כדי לבחון אפשרות לריצוי עונשו בדרך זו.

העונש שייגזר על הנאשם צריך לשקף, בראש ובראשונה, את עקרון ההלימה. כך הורה אותו המחוקק, כך פסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, ובהתאמה פסיקתן של הערכאות הדיוניות. מידת החומרה של מעשה העבירה בשילוב נסיבותיו של הנאשם מאפשרות, ומצדיקות, הטלת עונש מאסר קצר בחלקו התחתון של מתחם הענישה, בצד רכיבים עונשיים צופי פני עתיד, אשר יעמדו כתמרור אזהרה בפני הישנות מעשי אלימות.

6. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 45 ימי מאסר בפועל. תקופת המאסר נמנית מיום מעצרו של הנאשם - 31.10.21, ומכיוון שהוא נתון במעצר תקופה העולה על תקופת מאסרו, הרי שהוא משוחרר לאלתר.
- ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון או פשע, לרבות איומים.
- ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירת אלימות מסוג עוון או פשע לרבות איומים. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה

תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' שבט תשפ"ב, 04 ינואר 2022, במעמד הצדדים.